I. évfolyam Celldömölk, 1905. f március 5. 10. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön; ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemü pénzilletékek.

Előre!

(S.) Mintegy százötven esztendeje annak, hogy Cell megszületett. Keresztelőjén avatott szemek sokat néztek ki a csecsemőből és nagy jövőt jósoltak neki. Erre legnagyobb jogot adott kedvező fekvése az egész Kemenesalján domináló ponton. A jósoknak igazat is adott nem ugyan Cell, hanem a Máv., a mennyiben többfelé elágazó pulzusát itt csomósította.

Mikor Cell meglátta, hogy mekkorára növi ki magát állomása, csodával határos bámulattal állt meg és gyönyörködött benne. Ha valami idegen vetődött a városba és az állomás után itélve bement nevezetességeket keresni, tudakozódásaira azt a kérdést kapta: Látta már az állomást? — és egyet feszitett a mellén Cell. Ha aztán az idegen erre azt felelte, hogy ott szállt ki, de más egyebet is szeretne látni, mint például szeretné látni először magát a várost, — mert hisz ez csak egy külső része lehet — az ő kövezetével, szeretné látni gyárait, villamvilágitását, középiskoláját, kaszárnyáját, ligetét stb. akkor Cell végig nézett a kis kiváncsin, ott hagyta és ment vissza bámulni az ő vasutállomását és sajnálkozva gondolt az őt megsüvegelő Pórdömölk, Tokorcs, Mihályfa, no meg a többi kis községre.

De kedves Cellem, nem oda Buda! Van már neked állomásod sokfelé elágazó vonalakkal, ne csak a szomszédokat nézd, a melyeket szines szemüvegen is meglátsz, hanem ülj fel a vonatra, s ha messzebb nem, tekints el a kollegáidhoz, nézd meg Pápát és Sárvárt. Ugye bizony nagyobb az élénkség és világravalóság náluk? Van Pápának is, Sárvárnak is meglehetős kövezete. Vannak gyáraik. Vannak és lesznek középiskoláik. A petroleumfüstöt sem nyeli, a ki nem akarja. A pápaiak megelégedetten néznek katonáikra s nyugodtan mutatnak rájuk: igaz, mi tartjuk őket egy kis költséggel, de hát a mi kosztosaink, visszafizetik.

Hát biz ezeknek a példáján mi is okulhatnánk. Milyen jó volna Celldömölknek például, ha mindjárt nem is egy pár, de legalább egy, teszem azt: szesz vagy szövőgyár. Mennyi munkást foglalkoztatna az, ezek pedig keresetük nagy részét megosztanák velünk. Mennyivel több fogyna a gombostűtől a betevő falatig mindenből. Vagy talán egy polgári iskolának nem nagyobb létjogosultsága lett volna itt, mint Sárváron, mely utóvégre mégis csak lényegesen közelebb van Szombathelyhez, mint Celldömölk? Hja! de a sárváriak nem resteltek ám mozgolódni. Megmozgattak minden fát, megkopogtattak minden ajtót, a hol csak gondolták, hogy ügyük előmozditására valami támaszt nyernek. Pedig de jó volna nekünk is az a polgári iskola! Ipa osaink fiai helyben találnák meg azt a továbbképzést, mely a mai korban föltétlenül szükséges, hogy valaki fölemelkedjék azon piedesztálra, melyen egy érvényesülni akaró iparosnak állania kell. Mily sok szegény özvegyasszonynak vagy nehezebb sorsu családnak könnyitenők meg helyzetét az által, ha alkalmat adnánk neki egykét kosztos tartására! Hány vidéki fordulna meg ezen a réven évenként Celldömölkön, ezek pedig egy kis apropénzt mindig csak hagynának itt.

És talán a katonaság arról volna jó, hogy egyenruhájával egy kicsit tar-

TÁRCA

Az uzsorás leánya.

— A Kemenesalja eredeti tárcája. —

Összetöpörödött, kiaszott, ráncos arcu uzsorás ül kincsei előtt. Szegénnyé lett emberek átka kiált felé a kincsek alól, s a kincsek csengésébe özvegyek és árvák jajveszékelése vegyül. Az uzsorás turkál a kincshalmazban és nem gondol mindezekre. Egyetlen rajongásig szeretett leánya: Anna van csupán előtte. Ő érte lett uzsorás, hogy őt minél gazdagabbnak tudja. Csodás szép volt a lánya. A festő ecsetje, a szobrász vésője hozzá hasonlót még nem alkotott. Szőke volt a haja, mely glóriaként övezte homlokát s mikor éjsötét szemeire ráborultak hosszu szempillái, egy Madonna állt előttünk, egy Madonna telve élni akarással, reménnyel, szerelemmel. Nem a szenvedések, de a szerelem Madonnája volt élte tavaszán. Szeretett, szeretett hittel, bizalommal egy szerelmére méltó becsületes férfit. egy olyat, kit jelleme mindenek felé helyezett. Szegény volt a férfi, a leány meg végtelen gazdag. Tudta ezt a férfi. Küzdésre teremtett lelkében ott volt az akarat, hogy anyagilag is méltó társává legyen szeretőjének . . . azért ki a világba küzdők közé akart menni. — S a leány nem engedte. Visszatartá, azt mondván: — Miért mennél idegenek közé? Miért áldoznád fel ifju erődet, hogy gazdagon, de öregen kerülj vissza? Ne vond meg tőlem ifjuságodat, szeress. A mi az enyém, az legyen a tiéd is, maradj itt, légy az én uram, parancsolóm, férjem.

S e férfi maradt s férje lett. Boldogságukat három gyermekkel áldá meg az ég. Sötét felhő is vonult el felettük: az öreg uzsorás meghalt. Könnyeik szivekből fakadtak, hogy utolsó utjára kisérték őt. Zimankós téli idő volt akkor, és ők egymáshoz simulva próbálták vigasztalni egymást. Pedig, pedig a vigasztaló szó csak ujabb fájdalom kedveseink halála után.

A téli idő fagyossága megbetegitette a férjet. Nem a gyenge nő, de az erős férfi került az ágyba. Tüdőgyulladása lett.

Ebben az időben legidősebb fiacskájuk: Bélácska kanyarót kapott.

A kis fiucska egy távolabb eső szobában feküdt. Az uzsorás leányának meg kellett szenvednie a jogtalanul, embertelenül szerzett átkos vagyonáért. Bünhődnie kellett, bárha ártatlanul is . . . a kifosztottak átka rajta is feküdt.

Szegény nő. Férje betegágyától, midőn az elszunnyadt,titkon kis gyermekéhez sietett s alig töltött ott egy órát, sietett vissza férjéhez, nehogy azt gyanitsa, hogy más beteg s van a háznál, nem csak ő. Mikor kis gyermekétől el kellett jönnie, fuldokló zokogás tört elő kebeléből, azt hitte, a szive reped meg, midőn látta, mint kapkod a levegő után gyermeke, mint tárja felé esdeklően kezecskéit . . . és ő mégsem maradhatott tovább, mennie kellett, nyugodt, vidám arcot mutatva, a másik beteghez, nehogy az sejtsen valamit, nehogy az türelmetlenkedjék.

Egy alkalommal tovább maradt. Férje

kitsa az egyhangu polgári szürkeséget és hogy vászoncselédeink ünnep délutánonként ne unatkozzanak? Mily megmérhetetlen becsü volna az ugy a városra, mint a vidékre ha bizonyos számu, jó étvággyal biró emberrel szaporodnék városunk lakossága a kik nem konkurálnának velünk sem egyik, sem másik mesterségben, hanem ide hoznák a készpénzt, hogy itt költsék el. Ha gyáraink, iskolánk (nem is merek iskolákról beszélni) és katonaságunk volna, nem kellene aggódással hallanunk, hogy ebből a szomszéd községből ennyi, amabból amannyi honfitárs indult el idegen világrészekbe a mindennapi kenyér után, mert akkor — különösen ha gyáraink lennének — találna itthon dolgot a munkáskéz és nem kényszerülne azért bucsukönnyekkel öntözni szülőföldje határát és nem feszegetné elszánt kebelét az a gondolat, hogy vajjon látja-e még viszont vagy soha. Ez a kivándorlás nemzeti testünkön olyan rákfene, mely sulyos, végzetes következményeiben kiszámithatlan károkat okozhat, s gyógyitani — jól tudjuk — másként, társadalmi uton nem lehet. A népesedés folyton nagyobb meg nagyobb arányokat ölt, a földbirtok meg marad akkorának, a mekkora volt, hogy tehát biztos egzisztenciát nyujthasson a társadalom tagjainak, szükséges megfelelő eszközökről gondoskodni, oly eszközökről, melyek segitségével nélkülözhessük a külföld munkaerejét az általunk termelt nyersterméneyk kidolgozásában. A társadalom gondoskodjék megfelelő intézkedésekkel, hogy minél több gyár létesüljön és ezáltal foglalkozást adhasson a foglalkozás nélkülieknek. Ez a legbiztosabb eszköze a proletárizmus megszüntetésének, a társadalmi haladásnak, városok emelkedésének, a köznép terhei megkönnyebitésének. Ha pedig ezt mi is elismerjük, fel kell emelnünk nekünk is a zászlót és egy szivvel, egy lélekkel törekednünk a nemes haladás zenitje felé. Addig erős a test, mig az organizmus a fejlődés stádiumában van. Ha az megakad, megállapodik, gyanus szimptomák lepje meg a testet, és az, ha lassan is, de kezd a hanyatlás terére lépni. A mi városunk haladása ilyen stádiumban van.

Szabad-e ezt nekünk összetett kezekkel néznünk? Bizonyára nem.

Szükséges volna első sorban, hogy kiemelkedjünk a sártengerből, melyen mahonap csak léghajó-járatokkal közlekedhetünk. E végből gondoskodnunk kellene arról, hogy járdáinkat aszfaltburkolattal látnánk el, azután pedig kocsiutainkat kövezzük ki. Halljuk az ellenvetést: — »nincs pénz« Pedig dehogy nincs! — a jóakarat hiányzik, nem a pénz. Pótadómentes városunk minden nagyobb nehézség nélkül megbirná, ha egy 50 éves amortizációs kölcsönt venne fel, melyből aztán kikerülne városunk rendbehozása. Hát azon gondolkozott-e valaki, hogy jó volna egy villanytelepet felállitani, vagy a vizerőre berendezett ikervári művekből vezetéket alkalmazni? Hiszen ilyen vállalat kifizetné magát! Szépészeti szempontból is óriási emelne városunkon, ha a mostani Noé-korabeli izlésteln utcai lámpákat villanyvilágitással cserélnők fel.

A szépészet csuszott ki tollunk alól, hej! pedig itt volna ám még csak a sok tennivaló! Hisz még csak sétaterünk sincs, hol az intelligencia találkozóját tarthatná, vagy a hol az iparososztály egész napi szobafogsága után egy kis üdülést nyerhetne, egy kis friss levegőt szivhatna!

Szerény inditványunk, hogy induljon meg egy kis mozgalom *szépészeti egyesület* megalakitása végett. Hogy nagy szükség van rá, nem kell bizonyitani, hogy meglehet csinálni, nem fér hozzá kétség — tehát: előre!

Két dudás egy csárdában. Ez volna a leghelyesebb cégére annak a tülekedésnek, mely a »Kemenesvidék« cimü nagyra becsült ujságot intencióiban vezérli. Némi személyeskedés volt ugyan — tagadhatatlan — a nevezett lap szerkesztője és lapunk egyik munkatársa között (igaz ugyan, hogy ezt is Devecserben kezdték), de ez még nem elég arra, hogy olyan mocskolódó módon rugaszkodjék egyik lap a másiknak. Mi nem reagálnánk reá, mert régi közmondás, hogy: *a ki haragszik, annak nincs igaza,* — de hát egy pár szolid igazságot mégis kénytelenek vagyunk kijelenteni. Ha *valakinek* nem tetszik, nem tehetünk róla.

Első sorban jól tenné a »Kemenesvidék« szerkesztője, ha egy kis párhuzamot vonna nagybecsü lapja és a mi »szennylapunk« (?) között. Ha nem hajlandó erre, a mit hiszünk is, megtesszük mi, mert biztosak vagyunk benne, hogy drásztikus tollának egyik ága le fog törni és azontul majd vékonyabbat fog.

Ezt a mi kis »szennylapunkat« nem az *önérdek*, hanem a *közérdek* vezérli, a miről a közönség eddigi működésünkből is tapasztalatot szerzett és megelégedéssel konstatál. A mint látja mindenki, a mi lapunk minden számában lokális ügyünk-bajunkkal foglalkozik, a közérdek szellemétől áthatva. Cikkeink

---

felébredt, várta őt. Érzékeny fülei egyszerre csak fuldokló zokogást neszeltek... akkor halt meg Bélácska . . . s körülte senki. Erejét összeszedve felült ágyába, tisztán, kivehetően hallotta felesége hangját, kiáltotta is:

— Anna, Anna! Mi lelt? — De midőn választ nem kapott, mintha megsejtette volna a csapást, frissnek, erősnek érezte magát... csak egy kabátot véve magára, elindult a messzi lakosztály felé. A friss levegő megcsapta, megborzogatta, ám tovább haladt, a sirás hangja után . . . ott volt már a szoba előtt . . . elcsendesült a zokogás . . . nyilott az ajtó . . . felesége jött ki . . . és ő bepillatnott, látta a szederjessé vált kis gyermek arcot . . . szivéhez kapott . . . — elájult.

S harmadnapra halott volt ő is.

Az átok, az árvák átka őt is utolérte ártatlanul.

Tavasz lett ujra. A langyos légben apró bogárkák röpdöstek, a bokrok tövén kis ibolyák nyiladoztak, és az erdők mélyén hallatni kezdé dalát a csalogány. Anna is kiment, járt a szabadban két kis gyermekével és a susogó lombok alatt egy vágy jött szivébe: minden vagyonát, azt az átkozott pénzt, odaadni valamely jótékony célra, hogy az árvává, özveggyé, vagyontalanná, kifosztottá lett emberek átkát levegye két kis gyermekéről, kik oly boldogok itt a szabad ég alatt, mert ártatlanok. S ha ezt megtette, el innét az átokkal terhes környékről minél minél minél meszebbre, hogy utol ne érhesse az átok . . . El Amerikába.

S a gondolatot tett követte. Szegény lett . . . de megelégedett.

Aztán a nagy utra készülődött. Szegényes podgyászával megérkezett az Amerikába menő hajóra. Az utazás negyedik napján kis fia: Pistika lázas lett, orcái kipirultak, szemei a levegőbe mélyedtek, nem ismert meg senkit, félrebeszélt. A hajó orvosa hasi hagymázt állapitott meg. A kis fiut elkülönitették a többi utasoktól s még édes anyjának sem volt szabad hozzámenni. A szegény anya kétségbeesett, folyton kérdezősködött az orvostól gyermeke hogyléte felől. Az orvos kitérően felelt . . . de néhány nappal utóbb, mikor már Amerika partjai feltüntek, elhangzott a megnyugtató szó:

— Pistika jobban van már.

Az anya megragadta az orvos kezét s még halatelt szive szavakat keresett, nem vette észre az orvos szemében a könycseppeket.

Kikötöttek, megérkeztek. Az anyának az öreg orvos volt a kisérője.

— Kegyedet kisérem ki a hajóról — ugymond — nehogy idegen létére eltévedjen a tömkelegben.

— És a fiam? — kérdé a nő.

— Legyen nyugodt. A betegápolók mindjárt kihozzák őt.

— Miért nem hozhatnám én?

Akkor már a szárazföldön voltak, és az öreg orvos megfogva a szegény anya kezét, elborult hangon mondá:

—Pistikát ne várja vissza, ő ott van— és az égre mutatott. Teste pedig lenn a tenger mélyén.

Megrendülve állott meg a nő. A hang, a kiáltás elhalt ajakán, remegett egész valója, arca halálsápadt lett . . . s csak nagysokára tudta kimondani e szókat:

eredetiek, melylyel a »Kemenesvidék« nem dicsekedhetik, mert egész fennállása óta sem volt annyi munkatársa, mint a mennyi rövid fönnállásunk óta körénk csoportosult, és itt-ott lézengő napihirein kivül merő ollózás. — Sohse aggódjék tehát azon, hogy lapunk sorvad, mert ellenkezőleg, napról-napra erősödik, és ez által beigazolódik, hogy csakugyan szüksége volt városunk és vidékünknek egy olyan lapra, mely az ő érdekeit szolgálja.

Mindazonáltal a »Kemenesvidék« gorombáskodásaival igen jó szolgálatot tett a mi lapunknak, mert jó izlésü közönségünk már unja azokat és bosszánkodik, hogy pénzéért olyan olvasni valókkal látja el napihir és szerkesztői üzenet rovatában, a mi fölött egy cseppet sem mulat, hanem megbotránkozik.

De meg micsoda fenomenális tréfa az a »Kemenesvidék« szerkesztőjétől, hogy egyszerre négy város és vidéke — Celldömölk, Sárvár, Veszprém és Devecser — érdekeit védi olyan lapokkal, melyek szőrszálig hasonlitanak egymáshoz és nem tagadhatják, hogy közös apjuk van. Hogyan védheti meg már most a gyengébbet az erős ellen, vagy mottója talán az, hogy: »a ki birja, az marja«? Hogyan kérhet, követelhet az egyik városnak olyant, a mire a másiknak is szüksége van? Ha teszi, egyik városnak meg kell tagadnia, ha nem teszi, akkor miért él ezen a szent földgolyóbison, vagy legalább miért vág bele olyanba, hol hivatását nem teljesitheti, mert keze a másikak felől kötve van?

Legyen a »Kemenesvidék« szerkesztője nyugodt és cseppet se zavarja édes álmait annak a gondolata, hogy talán nemsokára egy laptársnak a temetésén kell megjelennie és ott egy érzékeny bucsuztatót mondania. Vagy talán azt érzi már, hogy az ujszülött komoly pretedens és veszélyeztetve látja alteregóját? Hát erről mi nem tehetünk, mert az örök igazság, hogy mindig a jobb győz és igy nem csoda, ha közönségünk is a jobb után nyul.

Megmondtuk a mondani valónkat. Rugdalózhat a »Kemenesvidék« ezután mi miattunk, ha ideje még lesz reá, mi ugyan rá se hederitünk, már csak azért sem, mert lapunkra más feladat vár, mint ilyen haszontalan torzsalkodás, a mi csak olyan lapnak való, a melyik nem tudja hasábjait mással betölteni.

Az amerikai kivándorlás.

(Befejező közlemény.)

Lássuk most már röviden a munkásuniók által eddig elért vivmányokat.

Ezek között legfontosabb a napi muykaidőnek 9 órára való leszoritása és pedig az állami üzemekben is. Nálunk szokatlánul hangzik, hogy Amerika összes yyáraiban és egyéb ipartelepen délután 5 órakor megszünik a nappali munka. Ekkor a munkás kényelmesen hazasétál és lefekvés előtt elég ideje van a szórakozásra, az olvasgalssra vagy az esteli iskola látogatására. Reggel 6 órakor aztán teljesen kipihenten lép ismét munkába, melyet 11 órakor délejött az ebéd ideje, egy órái szünet szakit meg.

Szombaton pedig mindig délben megszünik a heti munka és tart a szünet hétfőn reggeli 6 óráig, tehát a munkásnak elég ideje van a szorakózásra és pihenbsre, a mihez még a törvényileg rendelt rendkivüli munkaszünetek is járulnak, melyek az egyes államokban különbözők.

A gyárak ugyan a rendes munkaidőn tul, sőt vasárnap is üzemben tarthatók, de a munkások a dologra nem kényszerilhetők; az erre önként vállalkozók hétköznap rendkivüli munkáiért a munkabér másfélszeres, vasárnap kétszeres összeget kapják.

Áttérve a munkabér tekintetében elért vivmányokra, a következőket emlitem fel: A nők napi munkabére 1 dollártól másfél dollárig (4·92—7·38 kor.), a férfiaké, ha a munka nem igényel kiválóbb szakismereteket, másfél dollártól 3 dollárig (7·38—14·76 kor.) terjed. Kiválóbb szakismereteket igénylő igénylő munkások, munkavezetők napi 5—8 dollárt is megkeresnek s rendszerint a szokottnál nagyobb a napi keresetük a darabszám dolgozó munkásoknak is.

Ezre a kivándorlás csökketésére irodott ujságcikkek nzt szokták monani, hogy igen ám, de Amerikába egy dollár csak az itteni egy forint fizetőképességével ér fel, Vagyis nemcsak a munkaij van ennyire megfizetve, de az összes életszükségleti cikkeknek az ára ilyen magas, hogy az ottani egy dolláon semmivel sem lehet többet vásárolni, mint nálunk egy forinton. De ez nem beszée, mert oti, a hol egy font (fél kiló) harha- vagy disznóhusnak az ára 8 cent (38 fillér) és ugyanily arányban viszonyulnak az egyéb közönséges élelmi cikkek árai is a hazai árakhoz, ez a moneás meg nem állhat. Igaz, hogz a finomabb ruházati és luxus-cikkek jóval drágábbak, mint Magyarországon, de ezek megszerzésére a munkás nincs utalva.

Egy magános munkás egy havi ellátása, lakást, fütést. élelmezést egybeszámitva, nem kerül többe 15—18 dollárnál, a miből látható, hogy ha a munkás nem iszákos, még a minimális munkabér mellett is meglehetős összeget takarithat meg keresetéből s tényleg szép számmal vannak kivándoroltak, a kik 8—10 évi megtakaritott szerzeményeikből házat, farmof szereztek, vagy korcsmát, mészárszéket, boltot nyitottak.

— Jóságos Isten! Hát még ez is? Még őt is elvetted tőlem?

Kicsordultak könnyei, és az öreg orvos meghatva szemlélte őt.

Az utasok figyelmesek lettek rájuk. Kiváncsian álltak körül őket, de rögtön tovább mentek, midőn az orvos megszólalt:

— Gyermeke halt meg, tiszteljék a fájdalmát.

A tömeg eloszlott, és az orvos a kis Sanyit kézen fogva tovább beszélt:

— Kegyedenek ugy sincs itt senkije. Legyen nálunk. Feleségem társalkodónét keresett ugyis — mondá az öreg orvos, a midőn látta, kérése sikertelenségét — ismerve jó és nemes szivét kegyedben megbiznánk mindketten.

Aztán nem is beszélt tovább, de vezetni kezdé a kis Sanyikát, a ki hátrafordult és igy szólt:

— Anyácskám, menjünk. A jó Isten velünk van.

És az anya hallgatott kis gyermekére és ment.

— Az átok, a kifosztottak átka nem kisérte ezután az anyát. Gyermeke izmos férfivá lett, az öreg orvos, felesége óhajára gyermekévé fogadta, orvossá képeztette és midőn meghalt, minden vagyonát reá hagyta. A tengeren tulról pedig egyik nap jött egy csomag az anyának.

Az a jótékony egylet küldé, a melynek a vagyonát hagyományozta.

Nem volt a csomagban más, csak három illatos virág és e néhány sor:

— Szerettei sirjáról téptük le őket... azok elmondják, hogy mit izennek.

Két év telt el azóta.

Ott a sir felett illatos virágokra hajolva áll egy gyászruhás nő és egy férfi .... kezeiket összekulcsolják ... halkan imádkoznak ... a szellő körülfogja őket ... s mintha Isten szólalt volna meg, ugy érzik, ugy hallják a szót:

— Boldogság legyen ezután a ti osztályotok .. és szeretet, mert a jók elnyerik itt a földön is a jutalmukat, azért higyjetek és reméljetek.

Az illatos virágok ott a siron mind lehajták fejüket ... s midőn felemélték ujra, kelyhükben, mint az anya és gyermeke szemében, igaz, tiszta könnyek csillogtak.

Angyalka.

Keserü könny...

Keserü könny, bubánat az élet,
Álmaimnak álma semmivé lett,
Letörték a boldogságom fáját,
S bujdosóvá tették a gazdáját.

Barna kis lány, hideg szivü márvány,
Te miattad maradt szivem árván,
S bujdosom most árva madár módra,
Mint a kinek házája sem volna.

Ne verjen meg a Teremtő érte,
A mért kezed szivem összetépte.
A mily nagyon a szavadnak hittem,
Ugy áldjon meg a szerelmes Isten!...

Molnár Kálmán.

HIREK.

Jakab Bódog főszolgabiró nyugdijazása. A vármegyei tisztviselők nyugdijválasztmánya március 1-én a vármegyeház kistermében *Bezerédj István* dr. alispán elnöklete alatt tartott ülésén tárgyalta *Jakab* Bódog celldömölki főszolgabiró nyugdijazási ügyét, a ki a mult évben egészsége helyreállitására egy évi szabadságot kapott. Ennek leteltével, minthogy az orvosi vizsgálat még betegnek találta, fölajánlottak neki további 8 havi szabadságot, melyet azonban Jakab Bódog nem fogadott el, azt állitván, hogy teljesen egészségesnek érzi magát. Ennek dacára még sem helyezték vissza állásába, s most azért hivta össze az elnök az ülést, hogy a vármegyei közgyülésre javaslatot készitsen, hogy Jakab Bódognak 3 havi szabadságot adjon, vagy pedig nyugdijaztassa-e? Az alispán a nyugdijazást ajánlja. Többek hozzászólása után a választmány javasolja, hogy Jakab Bódogót a közgyülés nyugdijjazza és akkor fizetésének 68 százalékát, évi 2720 koronát folyositson nyugdij gyanánt. Ha pedig lehetséges, kéri a közgyülést, hogy a kért három havi szabadságot engedélyezze.

Békésen elintézett lovagias ügy. A T. E. V. V. E. javára mult szombaton a Koronába rendezett táncmulatság alkalmával még az esti órákban Dr. *Hetthéssy* Elek orvos és *Guáry* Leo szolgabiró között valami kis szóvita merült föl, a melynek előreláthatólag párbaj lett volna a folytatása. Ilyen megállapodás már jött is végre a segédek között, a mely szerint a párbajnak csütörtökön kellet volna megtörténnie, mégis, hogy a párbaj elmaradt s az egész ügyet békésen elintézték, a felek magas intelligenciájának kell betudnunk.

Izr. hitközségi gyülés. A helybeli izr. hitközség elüljárósága által a mult vasárnapra összehivott közgyülés a tagok jó részének elmaradása miatt, megtartható nem volt, igy ma délután 4 órakor lesz megtartva a hitközség tanácstermében, még pedig tekintet nélkül a megjelent tagok számára.

Jóváhagyott alapszabályok. A magyargencsi ág. ev. hitv. gyülekezeti nőegylet alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

Ipariskolai igazgató. Mult számunkban téves információ alapján közöltük, hogy a helybeli iparos tanonciskolához *Hettlinger* József tanitó választatott igazgatónak. Utólag értesültünk azonban arról, hogy nem őt, hanem *Barabás* Ernő főtanitót választották meg. Multkori téves hirünket tehát ezzel helyreigazitjuk.

Poéta-esküvő. *Moinár* Kálmán Pápa városi községbiró, a jeles versiró a kinek a neve már nem ismeretlen az olvasó előtt lapunkba közölt verseiről, az elmult héten, hétfőn tartotta az esküvőjét a pápai r. kat. nagytemplomban *Meixner* Margit kisaszonnyal. Mi a magunk részéről sok szerencsét kivánunk a boldog uj párnak.

Vadászterület. A sági községi képviselőtestület mult vasárnapi gyülésén elhatározta, hogy a községi határ vadászati jogát ismét bérbeadja A pályázat április hóban fog megjelenni.

Működvelői előadás Jánoshházán. A jánosházai iparos és kereskedő ifjuság önképző köre 1901. évi március hó 5-én, a Casino disztermében jótékony célra, táncmulatsággal egybekötött működvelői előadást rendez. Szinrekerül: A »Gyimesi Vadvirág« 1000 forintos dijjal kitüntetett népszinmű, 3 felvonásban. Irta: Géci István. Rendező: Kemény Simon. Sugó: Fischof. — Személyek: Balánka János: Fehér János — Őrzse felesége: Pusztai Erzsike — Imre fiuk: Németh Lajos — Mária leánya: Nemeth Erzsike — Özv. Fábiánné, Julis: Sik Róza — Gyurka fia: Friedlieb Béla — Rab. Prezsmer Péter: Szukitcs Pál — Magdolna, leánya: Rác Mariska — Plebános: Rauch Sándor — Törpe Csura harangozó: ifj. Csch Kálmán — Csuráné: Fehér Ágnes — Marci, fiuk: Kovács Béla — Bigyó, kisbiró: Fekete József — Bigyóné: Pusztai Terus — Csörgz István, fiatal gazda: Schvarc Samu — Gazdák: Zsiray Károly, Koch Sándor — A vőlegény és menyasszony násznagya: Schvarc Samu, Goldtstein Mihály — Vőfények: Szekeres István, Makrai István — Nyoszolólányok: Sik Irma, Pusztai Mariska — Cigányok: Csicsa: Moroc Gábor, Vaksi: Horváth Lajos, Ferke: Kovács Henrik, — Nép, bucsusok, cigányok. — Történik: Gyimes Felső-Lokon. Idő: Jelen. — Helyárak: I. hely 1 korona 20 fillér, II. hely 1 korona, III. hely 80 fillér. Jegyek előre válthatók Fodor Simon divatáru-üzletében. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdete este 8 órakor. Pénztárnyitás 7 órakor.

Kalandos utazás. Pázsi Mihály sági lakos vasárnap lakodalomba volt Kemenesmihályfán. A jó itóka azonban annyira elforgatta a fejét, hogy midőn hazafelé tartott, elkalandozott más irányba s egyszer csak a Cincában találta magát. Básan nézett a megfeneklett szekérre, s ugy okoskodott; ha már a szekere iszik, hát akkor ő is iszik, de nem vizet. Kifogta hát a lovát, és viszavezette a mennyegzős házhoz, onnan pedig haza. Kocsijáért pedig csak akkor vezette el ismét a lovát, mikor mámorát kialudta.

Iskolaszéki gyülés. Mult vasárnap a celldömölki kath. iskolaszék gyülést tartott, melyen több ügyet intéztek el.

A Cincalecsapoló Társaság közgyülése. Tegnap, szombaton délelőtt tartotta meg a cincalecsapoló társaság évi rendes közgyülését a községháza tanácstermében. A gyülésen megjelentek: Ság község és a plebánia képviseletében *Tálinkás* Géza esperes-plébános, dr. *Berzsenyi* Jenő orsz. képv. elnök, *Szényi* István, Sömjén község képviseletében *Horváth* Sándor községbiró, Celldömölk község képviseletében *Pálovits* József városbiró, Nagy Sándor és Szőgyeny-Marich Ferenc cs. és kir. kamarás képviseletében dr. *Pletnits* Ferenc, gróf Erdődy Ferenc képviseletében *Remete* Dénes jószágigazgató. — Dr. Berzsenyi elnök pont 10 órakor megnyitotta az ülést és fölkérte a jegyzőkönyv vezetésére *Loránth* Gyula jegyzőt, a jegyzőkönyv hitelesitésére pedig dr. Pletnits Ferencet és Horváth Sándort. Megvizsgálták ezután a szavazók jogosultságát, a melyek, mivel birtokváltozás nem történt, mind ugyanazok maradtak. Beterjesztetett az 1905. évi zárszámadás, a mely szerint a mult év összes bevétele 2969 korona 54 fillér, összes kiadás 120 korona, pénztári maradvány az év végén 2840 kor. 54 fill, mely összeg takarékpénztárbon van gyümölcsözés végett elhelyezve. A közgyülés a számvizsgáló bizottság által is átvizsgált számadásokat és a pénztárt rendben találta, a számvizsgáló bizottságnak köszönetet szavaz és a felmentvényt megadja. Ezután elnök előterjeszti az 1905. évi költségelőirányzatot: Meder tisztitására felvétetett 500 korona, vizmesteri költségekre 200 korona, egyéb kiadásokra 100 korona, elnök tiszteletdija 100 korona, összesen 800 korona. A közgyülés a költségvetést teljes egészében elfogadta. Következett a számvizsgálók megválasztása. Ennek elnöke lett dr. Pletnits Ferenc, Pálinkás Géza és Szabó Imre rendes tagok, Varga Antal celldömölki, Boda József vönöcki és Karácsony Sándor kemenesszentmártoni lakosok pedig póttagokul választattak meg. Végezetül a közgyülés felkéri Gerő Ferenc műszaki tanácsost, hogy az alapszabályokat dolgozza át s azt jóváhagyás végett a legközelebbi közgyülés elé terjessze be, dr. Berzsenyi elnököt pedig arra kéri fel a közgyülés, hogy a jövő ülés tárgysorozatába a módositott alapszabályok tárgyalását, valamint elnök és pénztárnok választását is felvenni szivesked jék. Ezzel a közgyülés déli 12 órakor véget ért.

Szerkesztő-változások. A Szombathelyen megjelenő »Vasvármegye« napi lap szerkesztésétől visszalépett *Kőváry Kaffehr* Béla helyét e hó elsejétől *Lingauer* Albin ismert ujságiró, a »Vasvármegyé«-nek éveken át volt társszerkesztője tölti be. Kaffehr a lap tulajdonjogát is eladta és azt a »Vasvármegye« hirdetési és hirlapvállalat vette meg. Ugy látjuk, a lap enged is valamit a Kaffehr távozásával tulzott liberálizmusából. — Ugyancsak Szombathelyen a »Vasmegyei Napló« is szerkesztőt cserélt, a mikor az eddigi *Dömötör* Béla helyébe *Katona* Imre lépett, mint felelős szerkesztő.

Tisztelgés az uj főszolgabirónál. *Takách* Márton, az uj főszolgabiró, e hó 1-én foglalta el hivatalát és vette át a vezetést a celldömölki főszolgabiróságnak. Ez alkalomból *Sokoray* Elek dömölkvidéki körjegyző meghivót bocsájtott ki a celldömölki járáshoz tartozó körjegyzőkhöz, hogy e hó 5-én, vasárnap délelőtt 10 órakor a Korona-szálloda éttermében — ünnepi öltözékben — segédeikkel együtt összegyülekezzenek, a honnan az uj főszolgabiró üdvözlésére és előtte való tisztelgésre lesznek elmenendők. Tisztelgés után a »Koroná«-ban társas ebéd lesz, a hol a részvételi dij a teljes kiszolgálásért borral együtt 3 korona.

A celldömölki polgári olvasókör ma vasárnap délután 4 órakor saját helyiségében választmányi ülést tart, melynek tárgya az alapszabályok módositásának meghatározása és a módositásnak elfogadása végett a közgyülés elé terjesztése. A választmányi ülés végeztével ugyanis kezdetét veszi az évi rendes közgyülés, a mely tárgyalás alá veszi a választmány által előadott alapszabálymódositási javasiatot, a közgyülés tárgya továbbá a mult évi számadások és a pénztári állomány megvizsgálása, a kör e elöljáróinak tisztüktő

való felmentése és az uj választás megejtése. Felhivjuk a polgári kör tagjait, hogy a gyülésen lehetőleg teljes számban megjelenjenek.

A heti országos marhavásár, mely e Hó 2-án vott megtartva celldömölkön, aránylag elég forgalmas volt, de a vételben a fölhajtáshoz mérten csökkent Fölhajtatott összesen 1708 drb, eladatott 376 drb; az árak közepesek voltak.

Az ipartestület zárszámadása. A celldömölki ipartestület a folyó hó folyamán tartja meg évi rendes közgyülését, a mely közgyülésnek a hivatása a választások megejtésén kivül a zárszámadások jóváhagyása. Közöljük ez alkalommal a kész számadásokból és kimutatásokból a következő adatokat: Az ipartestületnek pénztármaradványa az 1903. évről 252 kor. 76 fillér. Bevétel 1904. év folyamán 1637 korona 52 fillér, kiadás 1219 kor. 44 fillér, az 1904. évi megtakaritás 418 kor. 68 fillér. — Az ipartestület betegségélyző pénztárának bevétele az 1904. évben 1240 kor. 99 fill., kiadása 2066 kor. 64 fill., összes tagjainak száma 1904-ben: 2646. — Az ipartestület által elaggott iparosok segélyezésére tett 400 koronás alapitvány összege 1904. dec. 31-én 2100 korona 80 fillér. — A keresztény elaggott iparosok részére tett alapitvány összege ugyanakkor 311 korona 86 fiillér. — A betegségélyzőpénztár önálló iparosokból álló tagjainak száma 155, segédek száma 203. Az ipartestület által az 1904. évben tanonczszerződés köttetett 24 drb, felszabadittatott 19 tanonc, 1905. jan. 1-én az ipartestület területén van 51 tanonc.

Bevert ablakok. Tompa László bobai körjegyzőnek az elmult vasárnapon, távollétében, az utcára szolgáló 6 tükörablakját eddig ismeretlen tettesek, irgalmatlanul beverték, ugy hogy az ablaktáblák között kettő sem maradt épségben. Azablakbérés még, a mint a jelek mutatják, a képviselőválasztási harcoknak az az ütőjátéka, de még ennek is folyttatása lesz a biróságnál.

Kocsmárosok bálja. A celldömölki vendéglősök, mészárosok, hentesek és kávések mult hó 27-én, hétfőn tartották meg ez évi táncmulatságukat a Sas-vendéglő termében. A helybeli és vidéki korcsmárosok, tekintve a mulatság jótékony célját, oly nagy számban jelentek meg, hogy a vendéglő helyisége majdnem szüknek bizonyult. A jókedvben sem volt hiány, mert a mi derék korcsmárosaink azon voltak, hogy a megjelentek necsak szórakozzanak, hanem arra bármikor vissza gondolva, egy kedélyesen eltöltött éjszaka jusson emlékezetükbe, melyen jól mulattak. A jótékony célra 137 korona 50 fillér jutott, mely összeget a kiscelli elaggott és elszegényedett szaktársaik segélyezésére forditanak. A négyest 30 pár táncolta. A mulatság hajnalig tartott, melyen megjelentek: *Asszonyok:* Bálint Istvánné, Bodzay Sándorné Edelényi Gyuláné, Fábián Dezsőné, Galambos Béláné, ifj. Hubert Samuné, Hubert Pálné (Csönge), Halász Gyuláné, Kövesi Vilmosné, Klaszek Istvánné, László Ferencné, Linzer Mihályné (Vatmerse), Mészáros Jánosné, Nagy Elekné, Singer Ignátzné, Tóth Antalné. — *Leányok:* Fábián Irénke, László Mariska, Linzer Irén (Vatmerse), Singer Jenni és Ilonka Süle Róza (Veszprém). — *Felülfizettek:* Özv. Deim Sándorné 8 K. 50 fill., László Ferenc 5 K., Szabó József 4 K., itj. Hubert Sámuel 3 K., Urlaky Béla, Honig Sámuel, Vadászi Pál, Horler János, Rosenberger Miksa, Wagner Lőrinc, Porkoláb László 2 K. 50 fill — 2 K. 50 fill. Edelényi Gyula, Singer Ferenc, Linzer György, Hubert Pál, Galambos Béla, Bálint István 2—2 K. Szabó János, Wertheimer Izidor, Nagy Lajos, Szalay József, Klein Adolf, Nagy András, Széphegyi János, Pálovits József, Benkő Ferenc, Szita György, Csupor Sándor, Zsigmond István 1 K. 50 fill— 1 K. 50 fill., Klaszek István, Halász Gyula, Mészáros János 1—1 K., Tóth Antal 60 fill., Nagy Elek 40 fill., Erős Sándor, Neumann Antal, Dávid Ferenc, Dümert József, Günsberger Ignác, Mizeri Sándor, Hubai Sándor, Rábli Ferenc, Kindl Ferenc, Milkovics János, Nagy Gyula, Stubán Ferenc. Gróf Károly, Loránth Gyula, Módos József, Neumann József, Balogh József, Gnoth György, Apfel János, Miklós Lajos 50—50 fillér.

Vörheny. Bobán és Kocsban a vörheny miatt lezárták az iskolákat. A járvány igen gonosz jellegü, mert nap-nap mellett hordják a temetőbe a kis koporsókat.

Halálozás. Vettük a következő gyászjelentést: »Özv. Bárdossy Józsefné, szül. Szekér Erzsébet ugy a maga, mint gyermekei: Lajos, Gyula és György, valamint menye: Kóbor Karolin és az összes rokonság nevében fájdalomtelt szivvel tudatja forrón szeretett férjének: Bárdossy József földbirtokosnak folyó évi március kó 3-án este 8 órakor, életének 62-ik, boldog házasságának 29-ik évében bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak hült teteme folyó hó 5-én d. u. 2 órakor helyeztetik örök nyugvó helyére, a csöngei ev. sirkertbe az ág. ev. vallás szertartásai szerint. Áldás és béke emlékezetén! Csönge, 1905. marc. 4-én.«

Táncmulatság Magyargencsen. Hoffmann Henrik vendéglős ma vasárnap márc. 5-én tartja saját vendéglői helyiségében zártkörü táncmulatságát. Belépti dij személyenként 80 fillér, családjegy 1 kor 60 fillér. Kezdete este 7 órakor. A talp alá valót Sárközi Géza zenekara huzza.

Megtalált halott. Még dec. hó 27-én volt, hogy *Szabados* Imre kemenesszentpéteri lakos a marcaltői állomásról este 8 órakor haza felé indult, de nyoma veszett, mert azóta nem találtak rája. Mivel Szabados egy kissé be volt pityókázva, az a hir terjedt el felóle, hogy a Rábába fulladt és ez alapon inditották meg a nyomozást is, a mely azonban sokáig eredménytelen volt, csak az elmult szombaton akadtak rá a holttestére. Celldömölkről kint volt a vizsgálatnál dr. *Király* járásorvos és egy községi meghatalmazott. A vizsgálat külerőszaknak nyomát nem találta a holttesten s igy megállapittatott. hogy Szabados Imre a saját hibájából lett a Rába áldozatja. Holttestét igy hazaszállitották és otthon földelték el. A hullát keresztül kellett szállitani Várkesző községen is, a melynek kuruc népe majdnem megverte a hullát szállitókat, azon babonás hitben, hogy a hol holttestet szállitanak keresztül, azt a vidéket elveri a jég.

Kinevezés. *Tory* Pál, állatorvost, *Tory* György polgártársunk fiát, a ki az aranyostordamegyei Torockó községben volt eddig mint L. állatorvos, a vármegye főispánja ugyanoda járási állatorvossá nevezte ki. Gratulálunk ez alkalommal derék földinknek.

Föloldott sertészárlat. Kemeneskápolna községben a sertésorbán megszünte miatt a sertés-zárlat mai napon feloldatott.

Március 15-ike Szergényben. A Szergényi Önképzőkör 1905. évi március hó 15-én Singer Antal vendéglőjében hazafias ünnepséget rendez, fölelevenitésével a nagy 48-iki márciusi napoknak, ezek végeztével pedig táncmulatságot tart. Az ünnepély kezdete d. u. 3 órakor. Szereplői: Öreg honvéd — László Dániel, unokái: Sipkovits Linka k. a. és Bo-Sándor. A táncmulatság kezdete 7 órakor. Belépti dij személyenként 60 fillér, családjegy 1 kor. 60 fillér.

Színészek Celldömölkön. Ne tessék megijedni, nem jönnek hozzánk, csak akartak, még pedig a *Micsey* szintársulata, a mely jelenleg Dombóváron tartja előadásait. Itt járt nálunk a héten a szintársulat titkára, de a mint megszerezte magának az információkat a közönség magatartásáról és általa a szinmüpártolás nagyságáról, azonnal fordult vissza és elment jobb helyet keresni magának és a társulatának.

Káldon Varga Ferenc vendéglős tegnap szombaton tartott táncmulatságot, a melyen a község szine-java hajnalig járta a táncot

Bajos az élet nagyon. Tapasztaljuk mindnyájan, de bizonyitja ezt az is, hogy a cigányok, a *Sárközy* Géza bandája, bucsut akarnak mondani nekünk, mert azt mondják, télen is, a farsangban alig keresnek valamit, milyen reménységgel menjenek neki a nyárnak, a mikor nincs mulató vendég. Szomoru jelensége ez az időnek . . . Felső-Eőrre szándékoznak költözni, a hol több bizodalmuk van a megélhetés iránt. Elköltözésükkel ismét a *Ládás* bandája lesz a legnagyobb, utánna meg a Sárközy banda maradéka következik, a mely *Boros* Jánosból a kövér cimbalmosból fog állani. Ő maga lesz a primás, kontrás, brácsás, klarinétos, cimbalmos stb. Bizony, még ez is elég lesz Czélnek . . .

Gyermek-halál. Sulyos csapás érte ifj. *Hubert* Samu helybeli vendéglőst, a kinek Samu nevü 5 éves fiacskája tegnap, szombaton délután 4 órakor szivbajban meghalt. A kis fiu halála váratlan volt, mert még előtte való nap jókedvüen ment az ovodába s annál inkább megrendittette halála a gyászoló szülőket. A kis halott temetése hétfőn délután lesz.

Meghiusult lopás. *Szalay* Gyula helybeli asztalos mestertől mult hó 24-én este 10—11 óra között a házbeliek rövid távolléte alatt, ismeretlen tettesek az udvaron lévő fa-raktárból deszkát akartak lopni. De terviket nem sikerült végrehajtani, mert e közben hazatértek Szalayék. A tolvajok észrevették a veszedelmet és annélkül, hogy valamit magukkal vihettek volna — elmenekültek. — Szalay és az éjjeli őrök üzőbe vették, de már nem tudtak nyomukba akadni.

Tanuló kerestetik. Ifj. Reich Imre szobafestő és mázoló egy jó családból való jó magaviseletü fiut tanulónak. keres

—

NYILTTÉR.

(E rovat tartalmáért nem felel a szerkesztő.)

Nyilatkozat.

A „Kemenesalja" ez évi 2-ik számában egy nyilttéri nyilatkozatot tettem közzé, a melyben valamely denunciáló dologról lévén szó, becsületsértés is foglaltatott. Miután az itt meg nem nevezett harmadik személlyel a dolgot egymás között elintéztük, ama közleményben foglalt sértéseket ezennel visszavonom

Celldömölk, 1905. márc. 4.

Horváth József.

KŐZGAZDASÁG.

Fillokszerás szőllők rekonstruálása.

Irta: *Kováts Sándor.*

(Folytatás.) 3

A szénkénegezés.

A szénkéneg, helyesebben mondva széndiszulfid sajátságos záptojásszagu, illékony és szintelen folyadék, mély folyékony állapotban a víznél, gáz-állapotban pedig a levegőnél nehezebb; a szabad levegőn gyorsan elpárolog és olyan gyulékony mint a spiritusz. Azért szigoruan óvakodnunk kell, hogy gyujtóval, gyertyával, szivarral, sőt pipával se közeledjünk a szénkéneghez.

A szénkéneg hatása abban áll, hogy a földbe belefecskendezve, ott gázszerüleg szétterjed és a fillokszerát megöli a nélkül, hogy a szőllőnek ártott volna.

Az eljárást gyéritésnek azért mondjuk, mert ezzel a móddal sem lehet a fillokszerát teljesen kiirtani, tehát azt csak ritkitjuk, gyéritjük.

A szénkéneg eredménye a talaj minőségétől függ, ezért sikerrel csakis homokos, meszes agyagban s minden oly talajban vegezhetjük, mely könnyen mivelhető, de azért nem tul laza. Szénkénegezésre nem alkalmas talaj az erős agyag, továbbá a tulságos laza, a nagyon köves és nagyon nedves.

A kötött talajban nem jó szénkénegezni, mert a talajban a szénkéneg nem bir elpárologni, jobban mondva szétpárologni és gyökerekhez terjedni s igy a fillokszerát nem ölheti meg. A tulságos laza talajban pedig mielőtt a fillokszerát megölné, elpárolog a levegőben.

Szénkénegezni lehet minden időben, csak esőben nem.

A szénkénegezést azonnal meg kell kezdeni, mihelyt szőllőnkben vagy a szomszédos szőllőben a fillokszera mutatkozik.

A fillokszera megjelenésének jelenségei: a tőke növésében megakad, rövid vesszőt hoz kurta izközökkel, a levelek sárgák, az esetleges termés satnya. Ha a tőkét óvatosan kiemeljük, a gyökereken dudorodások látszanak, a gyökér pedig tele van igen finom apró sárga bevonattal, melyet ha nagyitó üvegen nézünk, a fillokszera ezer meg ezer nyüzsgő alakját ismerjük fel benne.

A szénkénegezést legjobb ősszel, fedés után, vagy tavasszal, nyitás előtt végezni.

(Folyt. köv.)

Laptulajdonos és kiadó: Dinkgreve Nándor.

Szabó Sándor

férfiszabó Celldömölkön, Sági-utca.

Készitek mindennemü férfi ruhákat, egész öltönyöket, tavaszi felöltöket stb. a legdivatosabb szabás szerint, izléses, pontos kiállitásban.

A legujabb szövet- és posztó-mintákat bárkinek a felszólitására kiválasztás végett házhoz is elviszem.

A mostani tavaszi szezonra ajánlom kitünő minőségü szöveteimet, a melyekből, mivel első helyről szereztem be azokat, sokkal olcsóbban dolgozhatom, mint bármely más szabó cég.

Borotva fölösleges! Rasol!

Kés nélkül borotvál!

Egészséges! Kellemés! Olcsó!

A ki pénzt akar megtakaritani!
A ki időt akar megtakaritani"
A ki bőrbetegségnek nem akarja magát kitenni,

az RASOL-lal borotválkozik!

Egy kilogram ára (elegendő 30-szori bekenésre) helyben 2.40 K, vidékre 3 K előleges beküldése mellett. Franco utánvéttel 20 fillérrel drágább.

Egyedül készitő

„Rasol" Vegyipar Vállalat

BUDAPEST, VI., Váci-körut 55.

Raktár: **Török József** gyógyszerésznél Király-utca 12.

Egészen ingyen

zománcozott edényt

nem kapnak sehol, de **6** főzőlábost és **6** főzőfazékot különféle nagyságban **12 darabot** 1 frt 75 kr.-ért én szállithatok. **Ingyen** csomagolás utánvétel mellett

A többi tárgyak feltünő olcsó árban.

Árjegyzéket ingyen küldök. KOHN, gyári raktáros, Budapest, VI., Csengery-utca 51.

EGY 15 év óta fennálló jóforgalmu

hentesüzlet

lakással együtt — haláleset miatt — **kiadó.** — Bővebb felvilágositást nyujt Horváth József vasuti vendéglős.

Eredeti OSERS és BAUER motorok

BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utcza 18,

Motorgyár és vasöntöde: Bécs.

Benzin- és petroleum-motorok és lokomobilok, szivó-gáz-motortelepek 2—3 fill. üzemköltséggel — Kedvező fizetési feltételek. — Elsőrangu gyártmány. — Költségvetés és árjegyzék ingyen.

SINGER MIHÁLY ÉS FIA

papi, polgári és egyenruha-szabók

Főüzlet: PÁPA, Főutca.

Alapittatott 1868-ban.

Fióküzlet: CELLDÖMÖLK.

Telefon száma =73.=

Dus választék hazai és külföldi kelmékben, valamint kész férfi- és fiu-ruhákban.

Öltözetek pontos mérték után a legujabb divat szerint készittetnek.

A tavaszi ujdonságok már megérkeztek.

Minta-gyüjteményünk megtekinthető Celldömölkön, a Sági-utcában lévő fióküzletünkben, hetenként háromszor, a hol a megrendelések fölvètetnek.

Tisztelettel

SINGER MIHÁLY ÉS FIA

Jorgó János

órás, gyári raktár: Wien III/4., Rennweg Nr. 75/B.

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztrált árjegyzékemet ingyen és bérmentve megkaphassa, olcso bevásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigoruan tisztességes, teljesen kizárva

Órajavitási műhely. Mindennemü zsebóra-a uj rugó 40 kr. Minden vásárolt vagy javitott órára kezességet vállalok.

Kivonat a nagy árjegyzékből:

7787 sz. legolcsóbb, legjobb strapác óra nikkeltókban 36-órát jár . . frt 2.30
8039 sz valódi ezüst páncél-lánc 15 gr. „ 1.—
7648 sz. ezüst remontoir, dupla fedelü „ 5.—
7889 sz. inga-óra ütümüvel, 2 sulylyal „ 11.50
7929 sz. jó ébresztő-óra . . . . . „ 1.20

és teljebb.

Kérem nevemre és házszámomra 76/B. pontosan figyelni!

Szőlőlugast

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkivül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb disze, a nélkül, hogy legkevesèbb helyet is elfoglalna az egyébre is használható részekből. Ez a legháladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas (bár mind kuszó természetü), mert nagyobb része ha megnő is, termèst nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legjobb muskatály és más édes szőlővel.

A fajok ismertetésére vonatkozó szines fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen és portomentesen küldetik meg, a ki czimét levelezőlapon tudatja. Borfaju szőlőoltványok is még nagy mennyiségben kaphatók leszállitott áron. Borok családi fogyasztásra 50 liter és feljebb olcsó árban és »Delaware«, sima, ültetéshez és ebből borminta.

Érmelléki első szőlőoltványtelep Nagykágya Biharm.

VÁSÁRI ZSEBNAPTÁR 1905.

Husipari és állatforgalmi évkönyv az egyes napokra eső vásárok pontos jegyzékével

ingyen és bérmentve

megy minden mészáros, hentes, állatkereskedő, nyersbőrkereskedő, zsiradék- és csontkereskedő czimére, a ki legalább félévre előfizet a

MÉSZÁROSOK ÉS HENTESEK LAPJÁRA.

Előfizetés félévre 6 kor. — Kiadóhivatal: Budapest, VII., Erzsébet-körut 2.

Ne vegyen

senki hangszert,

mig **Reményi Mihály** mühangszerész, csász. és kir. szabadalom-tulajdonos, a Magyar Kir. Zeneakadémia szállitója 315 ábrával ellátott legujabb árjegyzékét át nem olvasta, mely bérmentve és ingyen küldetik

Budapestről, Király-utca 44/II.

A párisi kiállitáson aranyéremmel kitüntetve,

Alapittatott 1886.

Kitünően belőtt vadászfegyverek

biztos önvédelmi **revolverek**, szabályozott és jól hordó **szoba- és kerti fegyverek** (Flaubert) jól és olcsón szállit

FÖLDESI L. puskaműves Budapest IV. Mazeumkörut 3. — Régi fegyverek ujakkal kicsereltetnek. Javitás olcsón. Árjegyzék ingyen

Könyvek, lapok, hivatalos nyomtatványok, számlák, falragaszok, üzleti levélpapirok, borítékok, névjegyek, lakodalmi és báli meghivók divatos kiállitásban, a legolcsóbb áron

KÖNYVNYOMDA
KÖNYVKERESKEDÉS
Közigazg. nyomtatványraktár
Hirlapelőfizetési iroda
Könyv- és lapkiadóhivatal
Iskolai és irodaszer-raktár

Takarékpénztári zárszámadások, üzleti fő és segédkönyvek, gyászjelentések, folyóiratok, szövektezeti nyomtatványok, eljegyzési tudósitások pontosan és jutányos áron

Dinkgreve Nándor Celldömölk

Bélyegzők hivatalok vagy magánosok részére rézből és ruggyantából megrendelésre jutányos áron készittetnek.

Bélyegzőkhöz állandó festékpárnák és festékek.

Papirkülönlegességek, ügyvédi és kereskedelmi főkönyvek, naplók, segédkönyvek minden alakban és kivitelben.

Iskolai és irodaszerek.

Divatos névjegyek.

Legujabb levélpapirok diszes karton-dobozokban.

Előfizetések az ország vagy a külföld bármely napi, heti szèpirodalmi s szaklapjára portómentesen elfogadtatnak.

Hivatalos alaku fehér és szines irodai papirok.

A hetenként megjelenő **KEMENESALJA** vegyes tartalmu lap kiadóhivatala.

Előfizetési ára egy esztendőre 8, fél évre 4, három hóra 2 kor.

Nyomatott Dinkgreve Nándor könyvnyomdájában Celldömölk